

TERRORI, VOITTO JA HÄÄATERIA

Kirkon koululaitoksen satelliittilähetys 12. syyskuuta 2004

Vanhin Jeffrey R. Holland

Kiitos, kun tulitte, vaikka tiesitte, kuka tulee puhumaan. On ilo olla kanssanne tänä iltana. Mistä te kaikki oikein olette ilmaantuneet? (Älkää vastatko, meillä ei ole siihen aikaa.) Ja vaikka en voikaan nähdä teitä kaikkia, olen tietoinen siitä, että meillä on satelliitin välityksellä vielä paljon suurempi kuulijakunta, joka on kerääntynyt moniin muihin paikkoihin ympäri maailman – teitä on noin 80 000. Toivotamme teidät kaikki tervetulleiksi, ja kiitän teitä siitä, että olette paikalla ja olette kutsuneet minut puhumaan.

Pahoittelen sitä, ettei sisar Holland ole tänä iltana täällä. Hän olisi todella kovasti halunnut olla kanssamme, mutta hän on tänä iltana Houstonissa Texasissa auttamassa tyttärelemme ja vävyellemme juuri syntyneen tyttövauvan hoidossa. Jos ne teistä, jotka olette kokoontuneet Houstonissa, käännytte hitaasti ympäri ja katsotte salin takaosaan, saatatte nähdä suloisen pienen isoäidin, joka piileskelee takarivissä ja teeskentelee olevansa instituuttioppilas. Veljet, tiedän aivan hyvin, miten nuorelta hän näyttää, mutta ymmärrättehän, että hän on jo varattu. Olen kiitollinen hänen tuestaan siellä aivan yhtä lailla kuin jos hän olisi rinnallani täällä tänä iltana. Tuon teille hänen rakkautensa, ja vain tämänkaltainen velvollisuus, joka isoäideillä tällaisina aikoina on, estää häntä olemasta kanssamme täällä. *Hermana Holland, te amo.*

Kuten monet teistä tietävät, sisar Holland ja minä olemme äskettäin palanneet kahden vuoden tehtävästä Chilessä, missä me, kuten niin monet teistä tänä iltana, istuimme nuorten aikuisten ja instituuttioppilaiden kanssa vaarnakeskuksissa maailman toisella puolen ja seurasiimme näitä lähetyksiä kaukana kirkon keskuspaikasta. Myös me tunsimme Herran Hengen ja johtajiemme rakkauden. Erityisesti tunsimme yhteenkuuluvuutta tuhansien ympäri maailmaa olevien kanssa, jotka teidän laillanne olivat samanikäisiä, joilla oli sama usko ja jotka halusivat samoja asioita saavuttaakseen täysipainoisen ja onnellisen tulevaisuuden.

Muistan tänä iltana nuoret ystäväni Chilessä, mutta yhtä hyvin muistan kaikki muut ystävämme ympäri maailman – Englannissa ja Ranskassa, Koreassa ja Japanissa,

Australiassa ja Nigeriassa sekä Ukrainassa puhumattaakaan suuresta joukosta teitä, jotka olette kokoontuneet kaikkialla Pohjois-Amerikassa. *Bienvenidos* te kaikki, mitä kieltä sitten puhuttekin, ja tietäkää, että minä rakastan teitä. Suuressa joukossamme on valtava voima. Rukoilen, että Herran Henki ja Hänen siunauksensa ovat meidän kaikkien päällä, ja toivon hartaasti, että sillä, mitä sanon, on teille arvoa.

Terrori

Tänä iltana haluan puhua teille maailmassa parhaillaan vallitsevasta pelosta ja joistakin haasteista, joita kohtaamme sekä kotona että kodin ulkopuolella. Haasteita on tietenkin aina ollut kaikkina aikoina ja taloudenhoitokausina, mutta eilen – syyskuun 11. päivänä – vietimme väkivaltaisen ja lähes käsittämättömän, koko maailmaa järkyttäneen tapahtuman kolmatta vuosipäivää. Tuon teon jälkivaikutuksilla on todella ollut dramaattinen ja kenties pysyvä vaikutus moniin menettelytapoihin, joiden mukaan maailma nykyisin elää. Ehkäpä tällaisen eilen vietetyn vuosipäivän takia tämän nykyajan pelot ja huolet ovat sydämässänne vielä tänään.

Joka tapauksessa lähimmäisemme, niiden kansakuntien kansalaiset, joihin lähetämme tänä iltana tämän lähetysten, ovat epäilemättä – syyskuun 11. päivästä 2001 saakka – horjuneet vailla tasapainoa, kokeneet suurempaa pelkoa ja tunteneet levottomuutta kansainvälisten tapahtumien sekä sanan *terrori* laajan, uudenlaisen käytön vuoksi. Siitä ei ole montakaan vuotta, kun tätä sanaa käytettiin lähes yksinomaan toisen luokan elokuvien mainoksissa ja Stephen Kingin romaaneissa. Valitettavasti se on nykyisin sanomalehtien päivittäistä ainesta ja niin yleinen keskusteluissa, että jopa pikkulapset, mukaan lukien Venäjän koululaiset, ovat tietoisia siitä, että ”terroristeiksi” kutsutut ihmiset voivat vahingoittaa raa’asti ja verisesti maailmaa, jossa me elämme. Ja on myös muunlaisia äkillisiä onnettomuuksia, luonnonkatastrofeja ja muita, joista uutiset kertovat ja muistuttavat meitä siitä, että elämä voi olla hauras, että elämän tapahtumien kulku voi olla kohtalokas.

Viimeiset ajat

Tätä taustaa vasten tiedän, että moni teistä on sisimmässään ihmetellyt, mitä tämä kaikki merkitsee maailmanloppua ja teidän elämäänne ajatellen. Monet ovat kyselleet: "Onko tämä Vapahtajan toisen tulemisen ja kaikkien siihen liittyvien profetioiden aika?" Tosiaankin joskus hieman syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen eräs lähetysaarnaja kysyi minulta vilpittömästi ja täynnä uskoa: "Vanhin Holland, ovatko nämä viimeisiä aikoja?" Näin hänen kasvoiltaan heijastuvan vakavuuden ja pelon hänen silmissään ja halusin rauhoittaa häntä. Ajattelin, että ehkä käsivarsi hänen harteillaan ja huumori voisivat lieventää hieman hänen pelkoaan. Halasin häntä ja sanoin: "Vanhin, en ehkä ole kaikkein terävä-älyisin ihminen, mutta jopa minä tiedän kirkon nimen." Puhuimme sitten *myöhempien aikojen* pyhänä olemisesta. Sanoin: "Kyllä, vanhin, me elämme viimeisiä aikoja, mutta siinä ei oikeastaan ole mitään kovin uutta. Vapahtajan luvattu toinen tuleminen alkoi vuonna 1820 profeetta Joseph Smithin ensimmäisellä näyllä. Niinpä meillä on jo suunnilleen 184 vuoden kokemus toisen tulemisen ja viimeisten aikojen esilletulon näkemisestä. Voimme olla varmoja siitä, että elämme viimeisiä aikoja – vuosia ja taas vuosia niistä", minä sanoin, kättelin häntä ystävällisesti ja saatoin hänet matkaan.

Hän hymyili ja näytti pystyvän käsittelemään asiaa rauhallisemmin ja meni menojaan. Oletan hänen kauan sitten päättäneen menestyksekkään lähetystyön ja olevan nyt onnellisesti kotona jatkaen elämäänsä ja istuvan ehkä jopa jossakin tämän kuulijakunnan joukossa vaimoa etsien. (Hänen olisi syytä olla!)

Sanon kiireen vilkkaa, että *tiedän*, mitä tämä nuori mies todella kysyi. Se, mitä hän todellisuudessa tarkoitti, oli: "Päätänkö lähetystyöni? Kannattaako minun hankkia koulutusta? Voinko suunnitella avioliittoa? Onko minulla tulevaisuutta? Onko edessäpäin onnea?" Sanon teille kaikille sen, minkä sanoin kolme vuotta sitten hänelle: "Kyllä, ilman muuta – kaikkiin noihin kysymyksiin."

Mitä tulee itse lopullisen, kaikkien nähden tapahtuvan toisen tulemisen ja siihen liittyvien maailmaa järkyttävien tapahtumien varsinaiseen ajankohtaan, minä en tiedä, milloin se tapahtuu. Sitä paitsi presidentti Gordon B. Hinckley on sanonut, ettei *hänkään* tiedä, milloin se tapahtuu, ja näin on siksi, että *kukaan* ei tiedä, milloin se tapahtuu. Vapahtaja sanoi, etteivät edes taivaan enkelit tietäisi (ks. Matt. 24:36).

Meidän tulee tarkkailla aikojen merkkejä ja tulkita niiden merkitys, meidän tulee elää niin uskollisesti kuin

suinkin voimme ja meidän tulee kertoa evankeliumista kaikille ihmisille, jotta siunaukset ja turva ulottuisivat kaikille. Mutta me emme voi emmekä me saa olla lauantuneita sen tähden, että tuo tapahtuma ja siihen liittyvät tapahtumat ovat jossakin edessämme. Me emme voi lakata elämästä. Meidän pitäisi tosiaankin elää entistä enemmän täyttä elämää. Onhan tämä kuitenkin aikojen *täyttymisen* taloudenhoitokausi.

Sanon tämän, koska viime aikoina – luullakseni syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen – olen kuullut ikäisiltänne hyvin pelokkaita ja jopa synkkiä näkemyksiä niiden kysymysten suhteen, jotka tuolla lähetysaarnajalla oli mielessään. Olen kuullut joidenkin *teistäkin* sanovan, että *te* mietitte, kannattaako mennä lähetystyöhön tai hankkia koulutusta tai suunnitella uraa, jos maailma, jossa me elämme, tulee olemaan niin epävarmaa. Olen kuullut rakastavaisten jopa sanovan: "Emme tiedä, pitäisikö meidän solmia avioliitto näin epävarmoina aikoina."

Mikä pahinta, olen kuullut puhuttavan joistakin nuoris-
tapareista, jotka epäilevät, pitäisikö heidän saattaa lapsia terrorismin täyttämään maailmaan, joka on myöhempien aikojen mullistusten partaalla. Saanen kertoa teille, että tavallaan tuollaiset näkemykset huolestuttavat minua enemmän kuin al-Qaida.

Haluan sanoa vain kaksi asiaa kenelle tahansa teistä, jotta tulevaisuus huolestuttaa. Sanon ne rakastaen ja suoraan sydämeistäni.

Ensiksi, me emme saa *koskaan, minään* aikana tai *missään* olosuhteissa, antaa pelon ja pelon isän (itse Saatanan) johdattaa meitä pois uskostamme ja uskollisesta elämäntavastamme. Tulevaisuuteen on *aina* liittynyt epätietoisuutta. Jokaisen nuoren henkilön tai nuorenparin kaikkina aikoina on täytyntä kulkea uskon turvin kohti tulevaisuutta, johon on *aina* kuulunut epävarmuutta – alkaen Aadamin ja Eevan ensimmäisistä epävarmoista askelista pois Eedenin puutarhasta. Mutta ei se mitään. Tämä on suunnitelma. Kaikki muuttuu hyväksi. Olkaa vain uskollisia. Jumala huolehtii. Hän tietää nimenne ja Hän tuntee tarpeenne.

Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen – se on evankeliumin ensimmäinen periaate. Meidän on kuljettava eteenpäin, kuten veli K. Newell Dayleyn laulussa, joka kunniottaa menneen ajan pioneeriemme muistoa, sanotaan, osoittaen "uskoa joka askeleella".¹ Mutta kuten nuo pioneerit, teidän on otettava niitä – yksi askel ja sitten toinen ja taas seuraava. Tällä tavoin tehtävät suoritetaan, tällä tavoin päämäärät saavutetaan ja tällä tavoin

rajaseudut valloitetaan. Jumalallisemmalla kielellä näin luodaan maailmat, ja näin *teidän* maailmanne luodaan.

Jumala odottaa teillä olevan kylliksi uskoa ja päättävyyttä ja kylliksi luottamusta Häneen, jotta voitte edelleen kehittyä, elää ja iloita. Itse asiassa Hän ei odota teidän pelkästään *kohtaavan* tulevaisuutta (se kuulostaa varsin synkältä ja kohtaloon tyytyvältä). Hän odottaa teidän ottavan mielellänne tulevaisuuden vastaan ja *muovaavan* sitä – rakastavan sitä, iloitsevan siitä ja nauttivan mahdollisuuksistanne.

Jumala odottaa innokkaasti tilaisuutta vastata rukouksiinne ja täyttää unelmanne, kuten Hän on aina tehnyt. Mutta Hän ei voi, ellette te rukoile, eikä Hän voi, ellette te unelmoi. Lyhyesti sanottuna Hän ei voi, ellette te usko.

Käyttäen hyväkseni valtavaa lasten iltasatuvarastoani sanon, että voitte valita oman kananne. Voitte olla joko kuten Kana Kot ja juosta ympäriinsä huutaen: ”Taivas putoaa alas, taivas putoaa alas” tai voitte olla kuten Pieni punainen kana ja ponnistella eteenpäin elämän hyödyllisissä askareissa välittämättä siitä, kuka auttaa tai on auttamatta teitä tai kuka uskoo tai on uskomatta juuri samoin kuin te.

Se näistä maatalon pihapiirin saduista. Tarkastelimme kahta pyhien kirjoitusten kohtaa, jotka molemmat on osoitettu niille, jotka elävät vaarallisina aikoina?

Ensimmäinen on Opin ja liittojen luvussa 101. Jos muistatte, tämä ilmoitus saatiin, kun Missouriin kokoontuneet pyhät kärsivät suuria vainoja – vainoistaan pahimpia. Vihamieliset väkijoukot olivat ajaneet heidät kodeistaan. Vihamielisyys, jopa silkka viha, seurasivat heitä piirikunnasta toiseen heidän etsiessään turvaa. Nämä peloissaan olevat pyhät menettivät maansa, karjansa, vaatteensa, huonekalunsa, satonsa ja suuren määrän henkilökohtaista omaisuuttaan. He kuuluivat joka päivä tappouhkauksia. Uskon, että pahimmillaan tämä oli vaikein ja vaarallisin aika – sanoisinko terrorismintäyteisin – mitä kirkko oli koskaan kokenut. Myöhemmin ilmaukset kuten ”Haun’s Mill” ja ”Libertyn vankila” saivat sijan sanastossamme ikuisesti.

Ja kuitenkin Herra sanoi kansalleen tuona pelottavana aikana:

”Sen tähden olkoon sydämenne lohdullinen, mitä tulee Siioniin; sillä kaikki liha on minun kädessäni; olkaa levollisia ja tietäkää, että minä olen Jumala.

Siionia ei siirretä sijaltansa, vaikka sen lapset on hajotettu.

Ne, jotka jäävät jäljelle ja ovat puhdassydämiä, palaavat ja tulevat perintöosillensa, he ja heidän lapsensa, ikuisen ilon lauluin, rakentamaan Siionin autioita paikkoja –

ja kaikki tämä, jotta profeettojen kirjoitukset täyttyisivät.” (OL 101:16–19.)

Joten, nuoret ystäväni, olkoon sydämenne lohdullinen, mitä tulee Siioniin. Ja muistakaa perustavinta laatua oleva määritelmä, mitä meille on Siionista koskaan annettu – ne, jotka ovat puhdassydämiä (ks. OL 97:21). Jos te pidätte sydämenne puhtaana, te ja teidän lapsenne ja lastenlapsenne laulatte ikuisen ilon lauluja rakentaessanne Siionia – eikä teitä siirretä sijaltanne.

Toinen pyhien kirjoitusten kohta, johon viitataan, on Vapahtajan suusta Hänen opetuslapsilleen juuri ennen Hänen ristiinnaulitsemistaan, kun he kohtasivat pelkoa, sekasortoa ja vainoa. Siinäpä vasta levoton ajanjakso! Viimeisessä kuolevaisuuden aikaisessa neuvonpidossaan heidän kanssaan, tietäen tarkoin, mikä Häntä ja heitä odotti, Hän sanoi:

”Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minussa rauha. Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman.” (Joh. 16:33.)

Siis maailmassa, jossa on kärsimystä – ja sitä tulee *aina* olemaan runsain mitoin – muistakaamme uskomme. Palauttakaamme mieleemme *muut* annetut lupaukset ja profetiat, kaikki varmuutta antavat, ja eläkäämme täydempää elämää, pelkäämättömämpinä ja rohkeampina kuin minään muuna historiamme aikana.

Kristus on voittanut maailman ja raivannut meille erämaahan tien. Hän on sanonut meille meidän aikamme: ”Vyöttäkää – – kupeenne ja valmistautukaa. Katso, valtakunta on teidän, eikä vihollinen voita.” (OL 38:9.) Vyöttäkäämme siis kupeemme. Tuntekaamme voimaa laulaessamme noita ikuisen ilon lauluja.

Voitto

Tuo johtaa suoraan toiseen tähän liittyvään seikkaan, josta haluan puhua ja joka koskee tätä aikaa, jona te ja minä elämme. Pelon hetkinä me olemme taipuvaisia keskittymään tuossa nimessä miltei ainoastaan (kuten nuori lähetyssaarnaajastäväni teki) osaan ”myöhempien aikojen”.

Mutta tänä iltana esitän jokaiselle teistä pyynnön keskittyä tuon ilmauksen osaan ”pyhien”. Se on kirkkomme nimen osa, jonka pitäisi saada huomiomme. Ajatelkaa siunauksia, joista nautimme. Ajatelkaa tätä

ainutlaatuista aikaa, jota elämme. Ajatelkaa taloudellisia ja koulutuksellisia, tieteellisiä ja hengellisiä siunauksia, joita meillä on suuremmassa määrin kuin yhdelläkään toisella aikakaudella tai ihmisjoukolla maailman historiassa, ja tarkastelkaa sitten sitä vastuuta, joka meillä on elää kelvollisina tänä aikana.

Tämä suurenmoinen taloudenhoitokausi

Me esiinnyimme kuolevaisuuden näyttämöllä suurenmoisimpana evankeliumin taloudenhoitokautena, mitä ihmiskunnalle on milloinkaan annettu, ja meidän täytyy hyödyntää se parhaalla mahdollisella tavalla.

Pidän kovasti näistä profeetta Joseph Smithin sanoista: ”Siionin rakentaminen on asia, josta Jumalan kansa on kaikkina aikoina ollut kiinnostunut; se on aihe, jota profeetat, papit ja kuninkaat ovat käsitelleet erityisen mielellään. Iloisen odotuksen vallassa he ovat odottaneet aikaa, jota me elämme, ja taivaallisen, riemullisen odotuksen syyttämänä he ovat laulaneet ja kirjoittaneet ja profetoineet tästä meidän ajastamme – –. Me olemme se otollinen kansa, jonka Jumala on valinnut tuomaan esiin myöhempien aikojen kirkkauden.”²

Kiinnittäkää huomiota tähän Wilford Woodruffin vuodelta 1894 olevaan samankaltaiseen vakuuttavaan lausuntoon. Ehkäpä minun ei tarvitse muistuttaa teitä presidentti Woodruffin kohtaamista valtavista haasteista. Uskoakseni nuo vuodet täällä lännessä olivat omalla tavallaan aivan yhtä pelottavia kuin ne, joita kuvailin Missouriissa: profeettoja eristyksissä, apostoleja vankilassa, pelko siitä, että (presidentti Woodruffin omin sanoin) ”koko kansakunta” oli kääntymässä kansaamme vastaan valmistautuen ”sotimaan” kirkkoa vastaan.³

Siitä huolimatta presidentti Woodruff sanoi tällaisten vaikeuksien keskellä:

”Kaikkivaltias on tämän kansan kanssa. Me saamme kaikki tarvitsemamme ilmoitukset, jos me teemme velvollisuutemme ja olemme kuuliaisia Jumalan käskyille. – – Niin kauan kuin minä – – elän, haluan tehdä velvollisuuteni. Haluan myöhempien aikojen pyhien tekemisen velvollisuutensa. – – Heidän velvollisuutensa on suuri ja valtava. Jumalan ja kaikkien pyhien profeettojen silmät katsovat meitä. Tämä on se suuri taloudenhoitokausi, josta on puhuttu aivan maailman alusta asti. Meidät on koottu yhteen – – Jumalan voimalla ja käskystä. Me teemme Jumalan työtä. – – Täyttäkäämme tehtävämme.”⁴

Viimeiseksi, saanen lainata vielä presidentti Hinckleyä, nykyajan profeettaamme, joka tällä hetkellä opastaa meitä nykyhetken haastavien aikojen lävitse. Käsitellen

juuri viime huhtikuun konferenssissa tätä samaa aihetta, johon presidentti Woodruff oli kiinnittänyt huomiota, hän sanoi meille kaikille:

”Me, tämä sukupolvi, olemme kaiken edeltä menneen loppusato. Ei riitä, että meidät vain tunnetaan tämän kirkon jäseninä. Meidän harteillamme on vakava velvollisuus. Tunnustakaamme se ja tehkäämme työtä sen hyväksi.

Meidän täytyy elää Kristuksen todellisina seuraajina, jotka rakastavat kaikkia, vastaavat pahaan hyvällä, opettavat esimerkin avulla Herran teitä ja suorittavat sitä suurta palvelusta, jonka Hän on meille pääpiirteittäin esittänyt.

Eläkäämme sen kirkkaan valon ja ymmärryksen ja iankaikkisen totuuden lahjan mukaan, joka on tullut meille läpi kaikkien menneisyyden vaarojen. Jollakin tavoin kaikista niistä, jotka ovat kulkeneet maan päällä, meidän on annettu syntyä tänä ainutlaatuisena ja merkittävänä aikana. Olkaa kiitollisia, ja ennen kaikkea olkaa uskollisia.”⁵

Minusta on mielenkiintoista, että näissä kolmessa lainauksessa tietyn ajanjakson aikana profeettamme eivät ole keskittyneet oman aikakautensa pelkoon eivätkä uhkatekijöihin näinä myöhempinä aikoina, joita me kaikki elämme, vaan he halusivat puhua mahdollisuudesta ja siunauksesta ja ennen kaikkea vastuusta käyttää hyväksi meille suotuja etuoikeuksia tässä kaikista taloudenhoitokausista ihmeellisimmässä. Pidän hyvin paljon profeetta Joseph Smithin lainauksessa olevista sanoista, että aiemmat profeetat, papit ja kuninkaat ”iloisen odotuksen vallassa – – ovat odottaneet aikaa, jota me elämme, ja – – laulaneet ja kirjoittaneet ja profetoineet tästä meidän ajastamme”. Mistä he olivat niin iloisia? Voin vakuuttaa teille, etteivät he keskittyneet pelkoon ja murhenäytelmään. Veli Woodruffin sanat olivat: ”Jumalan ja kaikkien pyhien profeettojen silmät katsovat meitä. Tämä on se suuri taloudenhoitokausi, josta on puhuttu aivan maailman alusta asti.”⁶ Ja saanen toistaa presidentti Hinckleyn sanat: ”– – läpi kaikkien menneisyyden vaarojen. Jollakin tavoin kaikista niistä, jotka ovat kulkeneet maan päällä, meidän on annettu syntyä tänä ainutlaatuisena ja merkittävänä aikana. Olkaa kiitollisia, ja ennen kaikkea olkaa uskollisia.”

En tiedä, miltä tämä kaikki teistä tuntuu, mutta äkkiä mielestäni haihtuu kaikki tarpeeton pelko ajasta, jota me elämme, ja tunnen itseni nöyräksi ja olen hengellisesti riemuissani ja motivoitunut tästä mahdollisuudesta, joka meille on annettu. Jumala huolehtii maailmastaan, kirkostaan, johtajistaan, ja Hän huolehtii varmasti

teistä. Pitäkäämme huolta siitä, että olemme puhdassydämisiä ja että *olemme* uskollisia. Kuinka siunattuja te tulettekaan olemaan. Kuinka onnekkaita teidän lapsenne ja lastenlapsenne tulevat olemaan.

Ajatelkaa sitä. Evankeliumin aikakausina ei keillään aikaisemmin eläneillä ihmisillä, monessa tapauksessa mukaan luettuina omat vanhempamme, ole ollut likimainkaan niitä siunauksia, jotka teille ja minulle on annettu.

Ajatelkaa apukeinoja, jotka meille on annettu viedäksemme evankeliumin valon pimentyneeseen maailmaan. Meillä on noin 55 000 lähetysaarnajaa – selvästikin paljon enemmän tänä aikana kuin minään muuna aikakautena maailman historiassa ajanlaskun alusta lähtien. Ja tuo määrä uusiutuu *kahden vuoden välein* lähetyskentille menevien korvatessa edeltäjänsä! Mutta me tarvitsemme vieläkin enemmän. Kirkko on edustettuna noin 170 maassa. Julkaisemme pyhiä kirjoituksiamme yli 100 kielellä.

Noin kuusituhatta vuotta sitten vanhassa maailmassa oli yksi temppeli (se rakennettiin uudelleen kahdesti tai kolmesti, mutta se oli aina sama temppeli samalla vuorella, Morian vuorella Jerusalemissa) ja Mormonin kirjan historiassa kaksi tai kolme temppeliä, mutta nyt me elämme aikana, jolloin temppelien määrä lisääntyy niin nopeasti, että pysymme tuskin ajan tasalla. Vielä hetki sitten meillä oli 119 toiminnassa olevaa temppeliä, ja olen varma, että lisää ilmoitetaan ja aletaan rakentaa.

Lisätkää tähän tietokoneen ihme, joka auttaa meitä dokumentoimaan sukututkimuksemme ja suorittamaan järjestelmällisesti pelastavia toimituksia kuolleidemme lunastamiseksi. Lisätkää nykyaikaiset liikenneyhteydet, jotka antavat ensimmäiselle presidenttikunnalle, kahdeltoista ja muille johtaville auktoriteeteille mahdollisuuden kulkea ympäri maailman ja todistaa henkilökohtaisesti Herrasta kaikille pyhille kaikissa maissa. Lisätkää se, että sinne, minne me emme voi mennä, me voimme nykyään, kuten pyhät kirjoitukset sanovat, ”lähettää” satelliittilähetyksiä kuten tämä tämäniltainen (ks. OL 84:62).

Lisätkää *kaikki* koulutuksen, tieteen, teknologian, tietoliikenteen, liikenteen, lääketieteen, ravitsemustieteen ja ilmoituksen ainekset, jotka ympäröivät meitä, ja me alamme käsittää sen, mitä enkeli Moroni tarkoitti toistaessaan poikaprofeetta Joseph Smithille Vanhan testamentin profeetta Joelia lainaten, että viimeisinä aikoina Jumala vuodattaisi Henkensä ”*kaikkiin* ihmisiin” ja että koko maailma, koko ihmiskunta, tulisi siunatuksi siitä valosta, joka virtaisi kaiken kehityksen piiriin osana Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautusta (Joel 3:1, kursivointi lisätty; ks. myös JS-H 41).

Me tarkastelemme kaikkia näitä siunauksia, jotka meillä on taloudenhoitokaudellamme, ja pysähdymme sanomaan taivaalliselle Isällemme: ”Niin *suuri* oot” ja ”Niin *hyvä* oot”.

Minulla on itse asiassa teoria näistä aikaisemmista taloudenhoitokausista ja niiden aikana eläneistä johtajista, perheistä ja ihmisistä, joista profeetta Joseph, presidentti Woodruff ja presidentti Hinckley puhuivat. Olen usein ajatellut heitä ja niitä turmiollisia olosuhteita, jotka tulivat heidän osakseen. He kohtasivat tavattoman vaikeita aikoja *eivätkä* suurimmaksi osaksi saavuttaneet menestystä oman taloudenhoitokautensa aikana. Lopulta luopumus ja pimeys verhosivat kaikki aikaisemmat ihmiskunnan historian ajanjaksot. Näinä myöhemminä aikoina tapahtuneen evankeliumin palautuksen koko ydin on todellakin siinä, *ettei* se ollut pystynyt selviytymään varhaisempina aikoina, ja sen tähden se täytyi palauttaa uudestaan viimeisenä, voittoisana aikana.

Me olemme tietoisia haasteista, joita Abrahamin jälkeläiset kohtasivat (ja yhä kohtaavat). Me tiedämme Mooseksen ongelmista israelilaisten kanssa, jotka lähtivät Egyptistä mutta eivät aivan onnistuneet saamaan egyptiläisyyttä lähtemään itsestään. Jesaja oli profeetta, joka näki Israelin kymmenen heimon hajottamisen pohjoiseen. Jeremia, Hesekiel ja Daniel olivat kaikki pakkosiirtolaisuuden aikaisia profeettoja. Pietari, Jaakob, Johannes ja Paavali, Uuden testamentin huomattavat henkilöt, näkivät kaikki luopumuksen leviävän omaan maailmaansa miltei ennen Vapahtajan kuolemaa ja varmasti vielä omana elinaikanaan. Ajatelkaa Mormonin kirjan profeettoja, jotka elivät taloudenhoitokautta, joka päättyi Mormonin ja Moronin väliseen tavattoman tuskalliseen yhteydenpitoon heidän kohtaamastaan ahdingosta ja rakastamisestaan kansoista näiden langetessa korruptioon, terrorismiin ja sekasortoon.

Lyhyesti sanottuna jonkinlainen luopumus ja tuho oli jokaisen aikojen saatossa vallinneen taloudenhoitokauden lopullisena kohtalona. Mutta tässä on teoriani. Teoriani on, että nämä hyvät miehet ja naiset, näiden menneiden aikojen johtajat, kykenivät jatkamaan toimintaansa, jatamaan todistamistaan, jatkamaan parhaansa yrittämistä, ei sen vuoksi, että he olisivat tienneet onnistuvansa *itse*, vaan koska he tiesivät, että *te* onnistuisitte. Luulen, etteivät he saaneet rohkeutta ja toivoa niinkään omista olosuhteistaan vaan teidän olosuhteistanne – suurenmoisesta nuorten aikuisten joukosta kuten te, jotka olette tänä iltana kokoontuneina. Teitä on sadoin tuhansin kaikkialla

maailmassa vakaana pyrkimyksenänne huolehtia siitä, että evankeliumi vallitsee ja voittaa.

Moroni sanoi aikoinaan puhuessaan niille meistä, jotka saisimme hänen aikakirjansa viimeisinä aikoina:

”Katso, Herra on näyttänyt minulle suuria ja ihmeellisiä asioita siitä, minkä on pian tapahduttava, sinä aikana, jolloin nämä asiat tulevat julki teidän keskuudessanne. Katso, minä puhun teille ikään kuin olisitte läsnä, ettekä te kuitenkaan ole. Mutta katso, Jeesus Kristus on näyttänyt teidät minulle, ja minä tiedän teidän tekemisenne.” (Morm. 8:34–35.)

Luulen, että jollakin tavalla itse asiassa *kaikki* profeetat ja varhaiset apostolit näkivät näkyjä meidän ajastamme – tulevaisuudennäkymiä, jotka antoivat heille rohkeutta heidän omana vähemmän menestyksellisenä aikanaan. Nämä varhaiset veljet tiesivät meistä hämmästyttävän paljon. Profeetat kuten Mooses, Nefi ja Jeredin veli näkivät viimeiset ajat erittäin yksityiskohtaisessa näyssä. Osa siitä, mitä he näkivät, ei ollut mieluista, mutta varmaankin nämä aiemmat sukupolvet saivat rohkeutta tiedosta, että lopuksi olisi taloudenhoitokausi, joka ei epäonnistuisi.

Meidän, ei heidän, oli aika, joka toi heille taivaallisen, riemullisen odotuksen ja sai heidät laulamaan ja profeetoimaan voitosta. Meidän on aika, kollektiivisesti puhuen, jonka profeetat ovat nähneet aikojen alusta lähtien, ja nuo kirkon varhaisemmat johtajat ovat yhä vielä tuolla jossakin kannustamassa meitä! Hyvin todellisella tavalla *heidän* mahdollisuutensa pitää itseään täysin menestyneinä riippuu *meidän* uskollisuudestamme ja *meidän* voitostamme. Pidän hyvin paljon ajatuksesta käydä viimeisten aikojen taistoon ja edustaa Almaa ja Abinadia ajaen heidän asiaansa ja edustaa Pietaria ja Paavalia ja heidän uhrauksiaan. Jos te ette pysty innostumaan tällaisesta tehtävästä historian näytelmässä, te ette pysty innostumaan mistään!

Hääateria

Saanan lisätä tähän taloudenhoitokauden tarkasteluun toisen tekijän, joka mielestäni seuraa automaattisesti. Koska tämä meidän taloudenhoitokautemme on viimeisin ja suurenmoisin kaikista, koska kaikki asiat lopulta huipentuvat ja täytyvät meidän aikanamme, on yksi tietty, hyvin erityinen velvollisuus, joka tulee meidän nyt kirkossa olevien osaksi ja joka ei ollut aiwan samalla tavoin kirkon jäsenten harteilla minään varhaisempana aikana.

Toisin kuin kirkolla Abrahamin, Mooseksen, Jesajan tai Hesekielin päivinä tai jopa Jaakobin ja Johanneksen Uuden testamentin päivinä *meillä on velvollisuus valmistaa Jumalan Karitsan kirkko vastaanottamaan Jumalan Karitsa* – henkilökohtaisesti, voittoisassa kirkkaudessa, *tuhatvuotisessa roolissaan* herrojen Herrana ja kuninkaiden Kuninkaana. Yhdelläkään toisella taloudenhoitokaudella ei ole ollut tätä tehtävää.

Pyhien kirjoitusten kielellä me olemme ne, jotka on nimetty koko historian ajalta, ne, joiden täytyy valmistaa morsian sulhasen tuloa varten ja olla kelvollisia saamaan kutsu hääaterialle (ks. Matt. 25:1–12; 22:2–14; OL 88:92, 96). Kollektiivisesti puhuen – olkoon se sitten meidän elinaikanamme tai lastemme tai lastenlastemme elinaikana tai milloin tahansa – meillä kirkkona ja tuon kirkon yksittäisinä jäseninä on kaikesta huolimatta velvollisuus olla kelvollisia, jotta Kristus voi tulla luoksemme, olla kelvollisia, jotta Hän voi tervehtiä meitä ja hyväksyä ja vastaanottaa meidät, syleillä meitä. Elämän, jonka me Hänelle tarjoamme tuona pyhänä hetkenä, *täytyy* olla Hänen arvoisensa!

Meidän täytyy olla Hänen hyväksymiään

Niinpä siirtäessäni syrjään tulevaisuudenpelon tai huolet takapihan pommisuojan koosta minut valtaa syvä kunnioitus, suunnaton velvollisuudentunne valmistaa elämäni (ja siinä määrin kuin voin, auttaa valmistamaan kirkon jäsenten elämä) tuota kauan profetoitua päivää varten, tuota vallansiirtoa varten, sitä aikaa varten, jolloin me esittelemme kirkon Hänelle, jonka kirkko tämä on.

Minä tiedän tämän: Kun Kristus tulee, Hänen kirkkonsa jäsenten *täytyy* näyttää siltä, miltä Hänen kirkkonsa jäsenten *oletetaan* näyttävän, ja toimia siten kuin heidän oletetaan toimivan, jos me haluamme olla otollisia Hänelle. Meidän täytyy tehdä Hänen työtään ja meidän täytyy elää Hänen opetustensa mukaan. Hänen täytyy tunnistaa nopeasti ja vaivatta, että me todella olemme Hänen opetuslapsiaan. Presidentti J. Reuben Clark antoi kerran neuvon: ”Meidän uskomme *ei* saa olla vaikeasti havaittavissa.”⁸

Niin, jos me tuona suurenmoisena, ratkaisevana hetkenä väitämme olevamme uskovaisia, meidän on silloin varmasti parasta osoittaa se. Paimen tuntee lampaansa, ja meidät täytyy tunnistaa tuona suurena päivänä Hänen seuraajikseen niin sanoissa kuin teoissa.

Varmasti tämän tähden presidentti Hinckley sanoi: ”Ei riitä [meille, teille ja minulle, nyt tänä aikana], että meidät

vain tunnetaan tämän kirkon jäseninä. – – Meidän täytyy elää Kristuksen todellisina seuraajina.”⁹

Kyllä, te rakkaat ystäväni, nämä ovat myöhempiä aikoja, ja teidän ja minun on määrä olla parhaita myöhempien aikojen *pyhiä*, mihin pystymme. Laitattehan painon viimeiselle sanalle.

Milloin tämä kaikki päättyy? Milloin Kristus ilmestyy julkisesti, voitokkaana, ja tuhatvuotinen valtakunta alkaa? Olen jo kertonut teille, etten tiedä. Sen tiedän, että tuo tapahtuma alkoi 184 vuotta sitten. Tiedän, että tämän ensimmäisen näyn ja sitä seuranneiden asioiden johdosta me elämme ennen näkemättömien siunausten aikaa – siunausten, jotka on suotu meille sitä tarkoitusta varten, että elämme uskollisina ja puhtaina, niin että kun Sulhanen vihdoon saapuu voittoisana, Hän voi henkilökohtaisesti, oikeutetusti kutsua meidät hääaterialle.

Odottaako teitä ja jälkeläisiänne näinä myöhempiä aikoina onnellinen tulevaisuus? Ehdottomasti! Mitä varmimmin teillä on suurenmoinen tulevaisuus. Kaikki hääaterialat ovat onnellisia tapahtumia. Tuleeko olemaan vaikeita aikoja, kun nuo pahaenteiset myöhempien aikojen varoitukset ja profetiat täyttyvät? Tietysti. Niitä on ollut aina. Olkaa valmiit. Kestävätkö ne, jotka ovat rakentaneet Kristuksen kalliolle, tuulet, rakeet ja väkevät nuolet pyörretyössä? Te tiedätte, että he kestävät. Teille on luvattu niin. Hän on luvannut niin! Se kallio, ”jolle teidät on rakennettu, – – on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua” (Hel. 5:12).

Rakkaat nuoret veljeni ja sisareni, rakastan teitä ja jätän todistukseni paitsi siitä, että Jumala elää, myös siitä, että Hän rakastaa meitä. Hän rakastaa *teitä*. Kaikki, mitä Hän tekee, on meidän parhaaksemme ja suojaksemme. Maailmassa on pahuutta ja murhetta, mutta Hänessä ei ole pahuutta eikä laittomuutta. Hän on meidän Isämme, täydellinen isä, ja Hän varjelee meidät myrskyltä.

Todistan paitsi siitä, että Jeesus on Kristus, pyhä ja ainosyntyinen Jumalan Poika, myös siitä, että Hän elää, että Hän rakastaa meitä, että Hänen sovitusuhrinsa perusteella ja ansiosta myös me elämme ikuisesti. Hän voitti puolestamme kuoleman ja helvetin ja Hän voitti pelon samalla tavalla.

Tämä on Jumalan kirkko ja valtakunta maan päällä. Joseph Smith oli profeetta, ja Gordon B. Hinckley on profeetta. Totuus on palautettu. Te ja minä olemme onnekkaita, kun olemme saaneet syntyä aikana, jona kaikki tämä tieto ja kaikki tämä turva on ulottuvillamme.

Jätän teidän jokaisen ääneni kuuluvilla olevan päälle kullekin erikseen apostolisen siunauksen, että elätte luotavaisina, myönteisinä, uskollisina ja omistautuneina. Siunaan teitä niin, että suhtaudutte elämän haasteisiin vakavasti mutta ette peloissanne ettekä masentuneina. Siunaan teitä niin, että te voitte tuntea pyhien ilon myöhempiä aikoina – ette koskaan lamauttavaa pelkoa tai tuhoisaa epätoivoa. Ainoa huolenaihe, jota todellakin haluaisin meidän ajattelevan, on hyvin henkilökohtainen: Kuinka me voimme elää täydemmin, uskollisemmin, niin että tämän suurenmoisen taloudenhoitokauden kaikki siunaukset voivat tulla meidän jokaisen ylle ja niiden ylle, joiden elämään me vaikutamme ja joita me opetamme?

”Älä – – pelkää, pieni lauma. – – Katsokaa [Kristukseen] jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.” ”Te [ette] ole vielä ymmärtäneet, kuinka suuria siunauksia Isällä on – – valmistettuna teille. – – Olkaa – – rohkealla mielellä. – – Valtakunta on teidän, ja sen siunaukset ovat teidän, ja iankaikkisuuden rikkauudet ovat teidän.” (OL 6:34, 36; 78:17–18.)

Jätän teille siunaukseni, rakkauteni ja apostolisen todistukseni näiden asioiden todenperäisyydestä. Jeesuksen Kristuksen suojelevassa nimessä. Aamen.

Viitteet

1. ”Uskoa joka askeleella”, *Liahona*, helmikuu 1997, s. 22–23.
2. ”Meidän armotaloutemme – mitä Joseph Smith siitä sanoi”, *Valkeus*, huhtikuu 1980, s. 15; ks. myös *History of the Church*, osa 4, s. 607–610.
3. Wilford Woodruffin päiväkirja, 31. joulukuuta 1889, lainattuna julkaisussa James B. Allen ja Glen M. Leonard, *Story of Latter-day Saints*, 2. uudistettu ja laajennettu painos, 1992, s. 420.
4. Julkaisussa *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, toim. James R. Clark, 6 osaa, 1965–1975, osa 3, s. 258; myös Gordon B. Hinckleyn lainaamana artikkelissa ”Se aamu suuri, kaunoinen”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 83.
5. ”Se aamu suuri, kaunoinen”, s. 84.
6. Kursivointi lisätty.
7. Ks. ”Niin suuri oot”, *MAP-lauluja*, 44.
8. Ks. ”Charted Course of the Church in Education”, *Improvement Era*, syyskuu 1938, s. 520.
9. ”Se aamu suuri, kaunoinen”, s. 84.